

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje
Městské ředitelství Plzeň
Územní odbor služby kriminální policie a vyšetřování

oddělení hospodářské kriminality
Klatovská tř. 2714/56, 306 11 Plzeň

Č. j. KRPP-184728-60/TČ-2013-030581

Plzeň 09. dubna 2014
Počet listů: 4

U S N E S E N Í

Podle ustanovení § 159a odst. 2 trestního řádu ve spojení s ustanovením § 11 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu **odkládám** věc podezření ze spáchání přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 a 2 písm. b) zák. číslo 140/1961 Sb., kterého se měl dopustit podezřelý:

Mgr. Jan POLANSKÝ,

nar. 01.10.1959 v PLANÁ, trvale bytem KOTEROVSKÁ 363/22, 326 00 PLZEŇ 2-SLOVANY-VÝCHODNÍ PŘEDMĚSTÍ, adresa pro doručování: dtto, zaměstnání: duchovní správce

tím, že

dne 22. 05. 2007, jako duchovní správce Pravoslavné církevní obce v Plzni, převedl Jan Polanský majetková práva pozemků katastrálního území Plzeň-město, na adrese Plzeň, ulice Koterovská, parcelních čísel 1183/1, 1183/2 a 1182 včetně budovy č.p. 363 ležící na pozemku parcelního čísla 1183/1, do té doby v majetku Pravoslavné církevní obce v Plzni, do osobního vlastnictví fyzické osoby Mária Polanská, nar. 24. 01. 1961, a to bez souhlasu Pražské pravoslavné eparchie se sídlem v Praze, Resslova 307/9a jako nadřízeného orgánu, přestože věděl, že bez tohoto souhlasu není oprávněn převádět majetková práva církevních nemovitostí na jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu,

protože trestní stíhání je nepřípustné,

neboť trestní stíhání je promlčeno

O d ů v o d n ě n í

Dne 07. 11. 2013 podal, cestou Okresního státního zastupitelství, trestní oznámení pan:

KRUPICA Martin Marek, ThDr., Th.D., nar. 26. 01. 1965, trv. bytem České armády 93/14, Litoměřice,

na osobu:

POLANSKÝ Jan, Mgr., nar. 01. 10. 1959, trv. bytem Koterovská 363/22, Plzeň 2 - Slovany,

kdy ve svém oznámení uvádí, že Jan Polanský, jako správce Pravoslavné církevní obce, dne 22. 05. 2007 převedl majetková práva pozemků katastrálního území Plzeň-město, na adrese

Plzeň, ulice Koterovská, parcelních čísel 1183/1, 1183/2 a 1182 včetně budovy č.p. 363 ležící na pozemku parcelního čísla 1183/1, do té doby v majetku Pravoslavné církevní obce v Plzni, do osobního vlastnictví fyzické osoby Mária Polanská, nar. 24. 01. 1961, a to bez souhlasu Pražské pravoslavné eparchie se sídlem v Praze, Resslova 307/9a jako nadřízeného orgánu. Ve věci byly policejním orgánem dne 19. 02. 2014 zahájeny úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání přečinu porušení povinností při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1 trestního zákoníku.

Provedeným šetřením ve věci bylo zjištěno, že dne 03. 07. 1997 došlo, na základě kupní smlouvy, k prodeji výše uvedených nemovitostí z majetku města Plzně do majetku Pravoslavné církevní obce za částku 1.086.310,- Kč. Dne 11. 12. 1998 byla sepsána smlouva o budoucí kupní smlouvě mezi Pravoslavnou církevní obcí v Plzni, zastoupenou duchovním správcem Janem Polanským a předsedkyní sboru starších Ludmilou Šeflovou jako strana budoucí prodávající a za stranu budoucí kupující je ve smlouvě uveden Jan Polanský a Mykola Karpenko a 13. 04. 2004 bylo, na základě smlouvy o zřízení zástavního práva, zřízeno zástavní právo k předmětným nemovitostem ve prospěch fyzické osoby Mária Polanská. Jako důvod vzniku zástavního práva je v odst. I. této smlouvy uvedeno, že Mária Polanská zapůjčila, na základě dílčích smluv o půjčce, Pravoslavné církevní obci v Plzni částku v celkové výši 3.600.000,- Kč. Následně dne 22. 05. 2007 došlo, na základě kupní smlouvy mezi Pravoslavnou církevní obcí v Plzni, zastoupenou duchovním správcem Janem Polanským jako strana prodávající a manželi Janem a Máriou Polanskými jako strana kupující, k prodeji těchto nemovitostí z majetku Pravoslavné církevní obce do majetku manželů Márie a Jana Polanských za částku 1.500.000,- Kč kdy následně, na základě notářského zápisu ze dne 04. 05. 2011, byla dne 06. 05. 2011 majetková práva převedena na fyzickou osobu Mária Polanská, nar. 24. 01. 1961, trv. bytem Koterovská 363/22, Plzeň 2 - Slovany. V rámci šetření ve věci bylo prověřeno účetnictví Pravoslavné církevní obce v Plzni, kterým bylo zjištěno, že nákup a následný prodej výše uvedených nemovitostí nebyl nikdy zaevidován v účetních knihách Pravoslavné církevní obce. Předmětné nemovitosti - tedy jejich nákup od města Plzně, rekonstrukce a následný prodej manželům Polanským - nikdy nebyly vykázány v účetnictví jako majetek Pravoslavné církevní obce v Plzni a rovněž není v účetnictví evidován příjem finančních prostředků v celkové výši 1.500.000,- Kč za které byly nemovitosti prodány manželům Polanským. V účetnictví Pravoslavné církevní obce v Plzni nejsou rovněž zaevidovány pohledávky Márie Polanské vůči Pravoslavné církevní obci v celkové výši 3.600.000,- Kč na jejichž základě vzniklo zástavní právo k předmětným nemovitostem ve prospěch Márie Polanské. Manželé Mária Polanská a Jan Polanský rovněž, v průběhu vyšetřování, nedoložili policejnímu orgánu jakým způsobem a z jakých prostředků byly předmětné nemovitosti Pravoslavné církevní obci v Plzni zaplaceny.

Dalším šetřením ve věci, zejména prostudováním Ústavy Pravoslavné církve v českých zemích a na Slovensku, bylo zjištěno, že v této ústavě, Hlava II, článek IX, odst. 2 je psáno, že správce církevní obce za svoji činnost v plném rozsahu zodpovídá eparchiálnímu biskupovi. V Hlavě IV, článku XX, odst. 3 je dále psáno, že důležité majetkové právní dispozice, především nemovitým majetkem jednotlivých právních subjektů církve, je možné vykonávat jen na základě rozhodnutí příslušného výkonného orgánu církve a v souladu s platnými právními předpisy a směrnicemi. V prováděcích předpisech k Ústavě Pravoslavné církve v českých zemích a na Slovensku se k článku XX, odst. 3 píše, že převod a užívání hmotného investičního majetku církevní obce, movitého i nemovitého, na jiné právní subjekty nebo fyzické osoby je možné vykonat jen na základě usnesení vlastních výkonných orgánů, které podléhá schválení příslušné eparchiální rady. Dle ústavy tedy správce pravoslavné církevní obce potřebuje k převodu majetku církevní obce na jiný subjekt

souhlas rady pravoslavné církevní obce a eparchiální rady pravoslavné církve jako nejvyššího správního orgánu.

Výslechem zainteresovaných osob zejména ředitele Úřadu Pražské pravoslavné eparchie, pod jejíž pravomoc Pravoslavná církevní obec v Plzni spadá, některých členů eparchiální rady, členů rady pravoslavné církevní obce v Plzni a některých duchovních pravoslavné církve bylo zjištěno, že k převodu vlastnických práv výše uvedených nemovitostí měl Jan Polanský souhlas pouze rady pravoslavné církevní obce v Plzni. Souhlas eparchiální rady Pražské pravoslavné eparchie, jako nejvyššího správního orgánu, ale k tomuto převodu neměl. Emeritní ředitel Úřadu Pražské pravoslavné eparchie Th.Dr. Šuvarský a členové eparchiální rady Th.Dr. Krupica a Milan Horváth shodně uvedli, že se o převodu vlastnických práv církevních nemovitostí dozvěděli až při zasedání eparchiální rady dne 13. 09. 2013, kdy před započítím tohoto zasedání obdrželi všichni členové eparchiální rady listovní zásilku, která obsahovala výpis z rejstříku církevních právnických osob pro Pravoslavnou církevní obec v Plzni, výpis z rejstříku evidovaných právnických osob pro Pražskou Pravoslavnou eparchii, kupní smlouvu uzavřenou mezi Pravoslavnou církevní obcí v Plzni jako prodávající a manželi Márií a Janem Polanských jako kupující kdy předmětem prodeje jsou pozemky parcelní číslo 1183/1, 1183/2 a 1182 v katastrálním území Plzeň-město a dům č.p. 343 v ulici Koterovská, Plzeň, návrh na zápis vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí a zápis z konání mimořádného farního shromáždění Pravoslavné církevní obce v Plzni. Z tohoto zasedání byla pořízena audionahrávka, která byla následně předána policejnímu orgánu. Z tohoto záznamu, ve 137. minutě nahrávky, je též jasné patrné, že Jan Polanský souhlas eparchiální rady k převodu předmětných nemovitostí neměl a je si vědom skutečnosti, že tento souhlas k převodu majetkových práv církevních nemovitostí potřebuje.

Z provedeného šetření tedy vyplývá, že Jan Polanský, jako duchovní správce Pravoslavné církevní obce v Plzni, neoprávněně provedl převod majetkových práv výše uvedených nemovitostí v majetku Pravoslavné církevní obce v Plzni do soukromého vlastnictví své manželky Márie Polanské, nar. 24. 01. 1961, trv. bytem Koterovská 363/22, Plzeň 2 - Slovany kdy tímto porušil povinnost danou mu Ústavou Pravoslavné církve v českých zemích a na Slovensku a tím Pravoslavné církvi způsobil škodu zcela zjevně přesahující částku 1.000.000,- Kč. Oba dotčení, tedy Mária Polanská a Jan Polanský, shodně ve svém výsledku uvedli, že prodej nemovitostí byl proveden jako vyrovnání pohledávky v celkové výši 3.600.000,- Kč, kterou měla Mária Polanská vůči Pravoslavné církevní obci v Plzni. Provedeným šetřením ve věci lze ale mít důvodně za to, že uvedená pohledávka je účelová a imaginární, neboť dílčí smlouvy o půjčce, uvedené v článku I. smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitostem, nebyly policejnímu orgánu v průběhu vyšetřování nikdy dodány. Rovněž tak nebyly tyto půjčky zaevidovány v účetnictví Pravoslavné církevní obce v Plzni. Prostudováním klíčových materiálů o převodu vlastnických práv k předmětným nemovitostem je patrná skutečnost, že, vyjma kupní smlouvy ze dne 03. 04. 1997, je na všech ostatních dokumentech o převodu vlastnických práv předmětných nemovitostí uveden Jan Polanský, jako představitel Pravoslavné církevní obce, na straně jedné a Mária Polanská nebo manželé Polanských na straně druhé, přičemž nelze opominout ani fakt, že Mária Polanská je nejen manželkou Jana Polanského, ale rovněž zaměstnancem Pravoslavné církevní obce v Plzni a to na pozici asistentky duchovního správce Pravoslavné církevní obce, tedy svého manžela Jana Polanského, kdy, kromě jiného, je její povinností vést účetnictví Pravoslavné církevní obce v Plzni.

Dle § 2 odst. 1 trestního zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. Posouzením shromážděných důkazních materiálů lze mít tedy důvodně za to, že Jan Polanský svým jednáním naplnil skutkovou podstatu trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1 a 2 písm. b) zák. číslo 140/1961 Sb. Ve vztahu k tomuto je však policejní orgán nucen přihlídnout k ustanovení § 67 odst. 1 písmeno c) citovaného zákona kde se stanovuje na trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku, dle § 255 odst. 1 a 2 písm. b), promlčecí doba pěti let. Z provedeného šetření jasně vyplývá, že Jan Polanský se svého jednání dopustil dne 22. 05. 2007 kdy tedy trestnost činu zanikla dnem 22. 05. 2012. Z tohoto důvodu jsem rozhodl o odložení celé věci neboť trestní stíhání je v tomto případě nepřipustné.

Poučení: Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou je poškozený oprávněn podat do tří dnů od doručení u policejního orgánu, který usnesení vydal. Stížnost má odkladný účinek.

ppor. Robert Roub DiS
komisář OHK Ruzyně-město